

täis olli ja usi ennam ei tahtnud siäna miäna. Sealtap siis ka tulli, et aiwa pälistega pididi mõisa teggo ja mitto perretöödki tehtama, ja siis jäi paljo teggemata. Allalifest mekhaigusest ja surest murrest jäi Eiso mees, Mihkel nimmi, haigeks, ja — kes sedda olleks uskunud — ka ilma abbita, sest Eiso korjas omnia asjad kokko ja läks omma wannemate juurde taggasi. Mihkli wannemad hallastasid omma waese poja peale, kes neid kül olli isse leiba sükkunud, agga ammo jo nuttis omma patto. Kolme ku pärrast sai Mihkel jälle terveks, agga süddames olli wallo, et naene haiguse aial tedda olli mahhajättnud ja pealegi waeseks teinud: jubba teisel Jani päwal pärrast sedda kui olli naest wötnud, sai temma perrest lahti. Ikka tössi on:

Sea naene maia luf, tigge naene põrgo tu!

Eiso sü läbbi orjad ollid perrest ärralainud, jäiwad perre tööd ja mõisa tes päwad teggemata, lomad tallitamata; sestap esite suur warra kahhanes ja wimaks hõpis ärralõppe. Unneks weel ollid Mihkli wannemad kõhto ees omma warra nore perre rahwa warrandusfest ärralahhutanud, muido nüüd olleksid nemmadki omma norema lastega kerjajaks jänud, kuidä parrako mitmele sündinud, kes annud perret laste kätte, ja lapsed raisanud kõik warra, et wannemad sanud maantele.

Teisel süggisel juhtus karro Paio perre liggidale

ja hakkas ühhest jõute härjast kinni. Jürg olli wannemate ja kõige perre rahwaga toa liggidal, wäljal leikamas, ja kargas kõhhe wamlaga ja sirbiga karro wästo, agga Eno jooksis koi ja tõi kirwest ja hango. Olli ta parrajaste taggasi tulnud, jubba karro hakkas Jürrist kinni ja wiiskas tedda mahha ja enese alla. Eks nüüd olnud otsa karta? Agga Eno pistab hangoga karro otse läbbi süddame ja Jürg peasis surma ja ka karro küsist, et kül hõpis werrine ja mitmest kõhast kistud. Polnud temma weel wiggaseks sanud, ja jutis ikka omma jalla peal koi miäna. Nuttušte pöras Eno wanna perrenaest aitema, kes olli ärraehmatanud ja ärraminnestanud. Nuttušte tõi temma külma wet ja aitas perrenaest jälle hinge ja tallotas tedda koi, kuhhu wannamees jo olli poja järrele tõtnud. Küllast jõudsid ka rahwas kokko; need pannid Eno wahwust immeks ja kütisid tedda, agga wannamees ja perrenaene tänasid Jummalat ja Eenu.

Jürg pididi kahhaks nädalaks mahha heitma, kinni hawad ja rambind kehha ollid jälle parranenud. Agga kui temma raskestes olli haigeks jänud ja mõnneks päwaks ka jamiis, siis tullid õed ja nende mehhed korrastiko walwama. Rahhe nädalaga siis läks rassem haigus jälle, ja Jürg olli terve kui ennegi, et kül rammio polest alles pissut nõrk.

Küllä rahwa abbiga ollid Udo wäimehhed karro